

כל הכח שינק מן הקדושה, ויראו כולם כי גדול כח ישראל על קליפת נוגה ונכנעה קלי
נוגה לעם ישראל, ונכללה בקדושה, ואפשר לאכול ממנה.

**וּבְשַׁעֲתָא דְּמִצְרָאֵי הוּוּ שָׁמְעִין קָל דְּחֵלָא דִּילְהוֹן
דְּתַפְיֵשׁ בְּתַפְיֵשָׁה דִּישְׂרָאֵל** ובשעה שהמצרים היו

שומעים את קולו של היראה שלהם שהיה תפוס ועצור במאסר של עם ישראל,
וְלֹא יִכְלִין לְשִׁזְבָּא לֵיהּ ולא יכלו להציל אותו, **הוּוּ בְּכָאן וְהוּוּ
קִשְׂיָא עֲלֵיהּוּ בְּאֵלוּ גְרַמְיֵיהּוּ אֲתַעְקִידוּ לְקַטְלָא** היו בוכים
והיה קשה עליהם כאילו הם בעצמם נעקדים לההרג. **אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִידְ
הוּא יְהִיֵּה תַפְיֵשׁ בְּרִשׁוֹתֵיכוּן יוֹמָא בְּתַר יוֹמָא אַרְבַּעָה
יוֹמִין** אמר הקב"ה תפוש יהיה השה ברשותכם יום אחר יום ארבעה ימים, **בְּגִין
דִּיחֲמוּן יְתִיֵּה תַפְיֵשׁ** בשביל שיראו אותו תפוש, **וּבִיוֹמָא
רְבִיעָאָה אַפִּיקוּ לֵיהּ לְקַטְלָא** וביום הרביעי תוציאו אותו להורג,
וְיִיחֲמוּן לֵיהּ מִצְרָאֵי הֵיךְ אֲתוֹן עֲבָדִין בִּיהּ דִּינָא ויראו
אותו המצרים איך אתם עושים בו דין, כדי להוציא ממנו הכח שינק מן הקדושה,
**וְדָא קִשְׂיָא לְהוּ מִן פֶּל מַכְתָּשֵׁי דְעֵבֵד לִוְן קוּדְשָׁא בְּרִידְ
הוּא** וזה היה קשה להם יותר מכל המכות שעשה להם הקב"ה, **אֲנֹוֹן דִּינִין
דִּיעֲבֵדוֹן בְּדַחֲלִיהוֹן** אותם הדינים שעשו ביראתם ובע"ז שלהם.

אור הרשב"י

ומתחברת עם ג' חברותיה. אבל ישראל גברו
עליה ותפשוה נגד רצונה עכ"ל.

שאו נוגה פונה לצד הקדושה ונכנעה. ותפשי
לה, ירצה, אמת שבשבת נכנעה לקדושה
אבל אחר השבת מיד חוזרת לקליפה

הלימוד היומי

לע"נ הרב אליהו בקשי דורון בן טובה זצ"ל

לְבַתֶּר דְּיִינִין לִיה (דף תנ"א ע"ב) **בְּנוֹרָא** ואח"כ צריך לדון אותו באש,
דְּכַתִּיב, (דברים ז) **פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בְּאֵשׁ**.
אָמַר קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אמר הקב"ה לעם ישראל, **אַל תֹּאכְלוּ**
מִמֶּנּוּ נָא שנצלה רק מעט ויש בו עדיין דם האיברים ואינו ראוי לאכילה, **דְּלֹא**
יִימְרוּן בְּרַעוּתָא וּבְתִיאובְתָא דְדַחְלָנָא אַכְלִין לִיה הֲכִי
שלא יאמרו ברצון ובתאוה שיש לעם ישראל על הע"ז שלנו אוכלים אותו כך קודם
שנצלה כראוי, **אָלֹא אַתְּקִינּוּ לִיה צְלִי** אלא תתקנו ותכינו אותו צלוי טוב
לגמרי, **וְלֹא מְבוּשָׁל** אפי' שימלחו אותו וכבר מותר בבישול אלא רק צלי, כדי
להוציא את כל דמו לגמרי לכן דוקא צלי, **דְּאֵלוּ מְבוּשָׁל יְהֵא טָמִיר וְלֹא**
יִחְמוּן לִיה שאילו נעשה אותו מבושל יהיה הכבש מכוסה בתוך הסיר ולא יראו
אותו המצרים ולא יכאב ליבם כ"כ, **אָלֹא תִקְוֵנָא דִילִיה דִּיחְמוּן לִיה**
הֲכִי מוֹקְדָא בְּנוֹרָא אלא התיקון שלו וההכנה שלו לאכילה שיראו אותו
המצרים כך נשרף באש, כדי שיצא כל דמו, וגם שיראו אותו, וגם, **בְּגִין דְּרִיחִיהּ**
נוֹרָה כדי שיהיה ריחו נודף ויריחו אותו המצרים ויצא ליבם.

וְתוּ רִישִׁיה עָלִיה כְּפוּף עַל קַרְסוּלוּי ועוד שיהיה ראשו עליו כפוף
על כרעיו למטה תכלית השפלות כמ"ש ראשו על כרעיו ועל קרבו, ושנינו במשנה
משלשלין את הפסח בתנור. והיה תלוי מהופך, ראשו למטה וכרעיו למעלה, **דְּלֹא**
יִימְרוּן דְּתִיָּה אוּ מְלָה אַחְרָא הוּא שלא יאמרו שהוא איזה חיה או
דבר אחר, לכן צריך להשאיר את הראש ג"כ, **אָלֹא דִישְׁתְּמוּדְעוּן לִיה**
דְּאִיהוּ דְּחִלָּא דְּלֵהוּן כדי שיכירו אותו שהוא היראה והע"ז שלהם, **וְתוּ**

הלימוד  היומי

לע"נ הרב אליהו בקשי דודון בן טובה זצ"ל

דָּלָא יִיכְלוּן לִיהַ בְּתִיאֹבְתָא אֶלָּא עַל שִׁבְעָא אַרְחָ קִלְנָא
 וּבְזִיזִין ועוד שלא יאכלו אותו בתאווה אלא על השובע שאין חשק ותאווה כלל לאכול
 שאז הוא דרך קלון ובזיון. וְתוּ עֵצֶם לֹא תִשְׁבְּרוּ בוֹ ועוד, אפי' עצמות
 הרכים, שיש שאוהבים לטעום המוח של העצמות, אפילו הכי לא תשברו בליל פסח,
 אֶלָּא דִּיחֲמוּן גְּרַמְזִי רַמְזִי בְּשׁוּקָא אלא כדי שיראו עצמותיו של הע"ז
 מושלכים בשוק בבזיון, וְלֹא יִיכְלוּן לְשִׁזְבָּא לִיהַ ולא יוכלו להציל אותו.
 וְעַל דָּא פְּתִיב, (במדבר לג) וּבִאלֹהֵיהֶם עָשָׂה יְהוָה שְׁפָטִים
 בְּלִשׁוֹן רַבִּים. דִּינִין סְגִיִּין דִּינִים רַבִּים. תוּ וּמִקְלָכֶם בְּיַדְכֶם וְלֹא
 חֲרָבָא וְרוֹמְחָא וְשֵׁאֵר מְאִנֵּי קַרְבָּא ועוד קחו בידכם מקלות ולא חרב
 ורומח ושאר כלי מלחמה, אלא ככלב שמכים אותו במקל.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה הָא אֻקְמוּהָ דְּמַצְרָאֵי פְּלַחֵי לְמִזְלַת טְלָה
 הרי העמדנו ופירשנו שהמצרים עובדים למזל טלה, וּבְגִין כֵּן פְּלַחֵין
 לְאִימְרָא ובשביל כך היו המצרים עובדים לשה כי הוא מקבל שפע ממזל טלה
 העליון. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֵי הָכִי טְלָה יְפַלְחִין וְלֹא אִימְרָא
 אמר רבי יוסי, אם כן לטלה שהוא קטן יעבדו ולא לשה שהוא גדול. אָמַר לִיהַ,
 כִּלְא פְּלַחֵין אמר לו ר' יהודה, אלו המצרים לכל מיני צאן הם עובדים גדולים
 וקטנים, אֶלָּא מִזְלַת טְלָה נַחִית וְסְלִיק בְּטְלָה וְאִימְרָא אלא מזל
 טלה יורד ועולה פעם בטלה קטן ופעם בשה גדול, שבתחילתו מזל טלה נראה קטן ואח"כ
 נראה גדול, וּבְגִין כֵּן פְּלַחֵין לְכִלְא ובשביל זה עובדים לכל מיני צאן
 קטנים וגדולים. אָמַר לִיהַ, הָכִי שְׂמַעְנָא, דְּכָל בְּעִירָא רַבָּא
 הלימוד  היומי

דַּחֲלָא דִּלְהוֹן הָוָה אמר לו רבי יוסי לרבי יהודה כן שמעתי שכל בהמה גדולה וגסה יראה וע"ז שלהם היא, אלא הטלה שהוא בכור לכל המזלות עבדו אותו גם בהיותו קטן, **וְעַל דָּא קָטִיל קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא כָּל בְּכוֹר בְּהֵמָה** ועל זה הרג הקב"ה כל בכור בהמה כי הם עבדו את כולם. **וְהָא אֶתְמַר דְּאֵלִין אֲנוּן דְּרַגִּין דְּלַעֲיָלָא דְּאֶקְרוּן הָכִי** והרי כבר נאמר שאלו הבכורות, אם בכור בהמה, ובכור השבי, ובכור השפחה, הם אותם מדרגות עליונות של החיצונים והקליפות שנקראו כן.

ח"ג רנ"א ע"ב

רעיא מהימנא

אֲמַר רַעֲיָא מְהֵימְנָא אמר משה רבנו הרועה הנאמן, מה שאמר רבי חייא בזהר שיוסף השליט את אחיו על המצריים לרדותם במקל כמ"ש בתורה ומקלכם בידכם, אין הכונה ממש במקל, אלא **בְּגוֹן לִישָׁנָא דְּאִיהוּ מִקַּל לְכָל אַנְשֵׁי בֵּיתֵיהּ** הכוונה היא כמו שהלשון והדיבור של בעה"ב שמייסר את אנשי ביתו בדיבורו הוא המקל, וא"כ בלשון הוא המדריך לכל אנשי ביתו של אדם, כך רצה יוסף שכל המצרים יהיו נכנעים תחת אחיו, וגם יש לו צורת מקל, וז"ש **וְאִיהוּ לִישָׁנָא דְּאֵת ו'** והוא הלשון בצורה של אות ו', **וְאִיהוּ מִטָּה דְּבִיָּה עֶשֶׂר אוֹתוֹת** והוא המטה של משה שבו עשר אותיות דשם מ"ה, וכן עשר אותיות דצ"ך עד"ש באח"ב, **וּבִיָּה מְחָא קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא עַל יְדוּי ' מְחָאן** ובו הכה הקב"ה על ידי משה עשר מכות במצרים. **וּבְגִין דְּכָל**

הלימוד  היומי

לע"נ הרב אליהו בקשי דורון בן טובה זצ"ל